

ಪಿತನಾರು ?

■ ಡಾ. ಪ್ರಭಾಕರ ಶಿಶಿಲ

ಅವನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮುದುಕರಿಬ್ಬರು ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರಿ, ಅವನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಒಳ ಬಂದು ಉಸ್ರಪ್ಪಾ ಎಂದು ಜಗಲಿ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತರು. ಸೆಕೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮುಖ ಒರೆಸಿ, ಅದರಿಂದಲೇ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮುದುಕಪ್ಪ 'ವಿಪರೀತ ಸೆಕೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಣ್ಣೀರು ಬೇಕಿತ್ತು' ಎಂದ. ಕಿರಿಯ ಮುದುಕಪ್ಪನೂ ದನಿ ಸೇರಿಸಿದ.

ಅಪರಿಚಿತರ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ತಾಯಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ 'ಯಾರು?' ಎಂದು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದರು, ಯಾರೆಂದು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಅವನು ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ. 'ಅವರಿಗೆ ನೀರಡಿಕೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ತಂದು ಕೊಡಿ' ಎಂದು ಸೇರಿಸಿದ.

ತಾಯಿ ಒಳಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡ ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿ ತಣ್ಣೀರು, ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಲೋಟಾ ಮತ್ತು

ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಲ್ಲದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಂದು ಜಗಲಿ ಕಟ್ಟಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿದರು. ತೀರಾ ನಿಕಟ ಪರಿಚಯವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಿರಿಯ ಮುದುಕಪ್ಪ ತಾಯಿಯನ್ನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ನೋಡಿ ನಕ್ಕ. ತಾಯಿಗೆ ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಯಿತು. ತಾಯಿ ನಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ನಗುವವರಲ್ಲ. ಬಂದವರು ಯಾರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ತಾನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಅವರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಂತಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅವನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ 'ಅಬ್ಬಾ ಏನು ಬಿಸಿಲು' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಳ ಬಂದು, ಅಪರಿಚಿತರಿಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ 'ನಮಸ್ಕಾರ. ನೀವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವರೋ? ಇದುವರೆಗೆ ಕಂಡ ನೆನಪಿಲ್ಲ' ಎಂದರು. ಅಪರಿಚಿತರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸುವುದು ಅವರು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ರಮ.

ಬಂದ ಮುದುಕಪ್ಪರಿಬ್ಬರು ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ನೀನು ಹೇಳು ಎಂಬಂತಿತ್ತು ಅವರ ಮುಖಭಾವ. ಅವನೇ ಅವರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದ.

'ನೀವ್ಯಾರೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಬಿಸಿಲಿನ ನಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಕೋ? ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇವರು. ಅವರು ನನ್ನ ತಾಯಿ. ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೂ ಕಾಲೇಜಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರಾ?'

ಅವನು ಆ ಪುಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣದ ಏಕೈಕ ಕಾಲೇಜಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡು ಒಂದು ತಿಂಗಳೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಟೆಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಕಾಣಬರುವ ಹೆತ್ತವರು ಅವನಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದು, 'ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರಿ ಸರ್' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರೂ ಹಾಗೆ ಬಂದ ಯಾರೋ ಹೆತ್ತವರಿಬೇಕೆಂದು